

Ю. І. Шаповал

Гамарник Ян Борисович

ГАМАРНИК Ян Борисович (02(14). 06. 1894, Житомир – 31. 05. 1937, Москва) – радянський партійний і військовий діяч. Армійський комісар 1-го рангу (1935). Державні та бойові нагороди СРСР. Від 1915 навч. в Університеті св. Володимира у Києві. Рев. діяльність розпочав у 1914, від 1916 – чл. РСДРП(б). У жовтні 1917 був одним із кер. більшов. зброй. повстання у Києві, згодом керував підпіл. роботою парторг-цій в Одесі, Харкові та Криму. 1919 – чл. Харків. губкому, голова Одес. губкому КП(б)У, чл. Реввійськради Пд. групи військ 12-ї армії; 1920–23 – голова Одес. і Київ. губкомів КП(б)У, Київ. губвиконкому. Протягом 1923–28 працював у держ. і парт. органах на Далекому Сході, був секр. ЦК Компартії Білорусі. Від 1929 – нач. Політупр. Червоної армії, чл. Реввійськради СРСР, від 1930 – заступник наркома оборони СРСР, заступник голови Реввійськради СРСР, від травня 1937 – чл. Військ. ради Середньоазіат. військ. округу. Був також чл. ЦК КП(б)У (1919–20), ЦВК СРСР і ВУЦВК. Причетний до масових репресій в армії. У складній політ. обстановці того часу покінчив життя самогубством. Після смерті проголошений «ворогом народу». Реабіліт. у 1955.

Рекомендована література

1. Салехов Н. И. Ян Борисович Гамарник. Москва, 1964.

Бібліографічний опис:

Гамарник Ян Борисович / Ю. І. Шаповал // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28528>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).